

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1893-1895. L 84:1 - 53

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Den är riktigt snäll, som samlat så mycket, 100 för så många någ. från ett
helt. Där helna

en märkelig tur jag haft. Tänk om jag
just nu haft en Gotlandsopera färdig.
Hvad skulle vi gjort. Tänk om någon
skrifver en Fritiof. Detta är Chaplains.
Jag hade så roligt af Warburgs
recension. Jag skrattade, men egud-
ligen kan jag aldrig skratta riktigt
gott af recensioner. Jag vet hur det
svider, vet det allt för väl.

Har du skickat Warburg på mig?

Det är både bra och inte bra. Jag skulle
börjat med Sofia Prati. Du är bra
lygglig, som ej bråkar för att bli modell.
Det tror jag ej, jag ville. Jag är för
tärflig för att framdragas.

De vilja, att jag skall kalla skottal om
Gustaf Adolf. Har början bli en landsplä-
ga. Jag vet ej hvad jag skall svara professa-
rens om jag får någon idé.

54.

måndag.

Älskade!

Swart kommer jag visst
att skrifva kvar slag. Tack
för brevet i morgon. Jag för-
står väl, att du kan läsa nå-
samt du läst den, recensionen
menar jag, men jag stopplade
alltid på ett eller annat kärsträ
och så är allt förlokat för mig.

De första stycket ~~det~~ det står att
boken är naturkännarens protest, läs
116 att det ~~den~~ är ett modernt uppstas-
simies revolt (just mot naturen) läs

116 att det finnes en Kultursens protest,
och 117 den moraliska Kännarens protest.

De vidare att legenderna är bäst. 114.

men 115 att Duvvingen med rätta anses
saulingens pärla. Se vidare ^{stere} hur svårt
det är att finna den starka af adjektiva
han talar om. — Märk att det är
missstag att ta fru Fasta för lifvet
själf. Hon är en uppfattning af lifvet.
— Vidare tror jag ej att några natu-
rer äro öfverklans naturer, men det
har han svårt att veta. — Tänk på en
sådan sats som den sista sid. 215 "Var
talet om" etc. och medge, att den är
nästan ofattlig. Sedan skrifver han sid 217
att jag tror på stämningens förmåga att
angeställa. — Men han har rätt i
att jag ej bryr mig om naturens
lag af orsak och verkan, men det är just

mitt diktorsambete som tvingar mig. — Se
var ju ej skomakarens lidande en fanta-
sibild, det måtte väl varit verkligt. — Han
har väl rätt i att hustrun ej älskade honom.

Om jag hade gosseu här. Han skulle få
några bokor i Kantens och så därtill få veta
att Zigenare ej finnes, förrän på 1500 talet.

Tänk om han nu gjort sin sak med ordning,
hvilken verkligt förordt resurser detta varit.
Den Karlen berättade en gång, att ^{jag skrifvit, att} grefvinnan
Sokna gick öfver isen i hvita sidenskor och en
annan Kritiker tog upp saken och grälade på
mig, ^{för min alarmlöshet.} (Se tror jag honom så lagom.)

Men se jag skref för en annan saks
skull. Har du sett, att Kleinkeström
och Hallén bokat ihop en Gotlands-
opera om Baldemarskatten. Är det ej